

Advent

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE

5/2020

Mojžiš – praotec modernej epidemiológie
Prázdná modlitebna
Nemějte starost

ADRA pomáhá!

Pomoc v Bangladéši

*Plakety
pro oceňované
dobrovolníky*

*DC České Budějovice
a DC Příbram
rozdávání letáků a roušek*

*Osm oceněných s organizačním týmem ADRA,
zástupci vedení města a ředitelem ADRA*

*Tým Dobrovolnického centra
ADRA České Budějovice*

*Výroční akce DC ADRA České
Budějovice v obřadní síni města*

Advent, časopis Církve adventistů
sedmého dne, číslo 5/2020

10x ročně vydává nakladatelství

Advent-Orion, spol. s r. o.,

Roztocká 5, 160 00 Praha 6 – Sedlec,

<http://www.adventorion.cz>

Registrační číslo MK ČR 6982,

ISSN 1210-3365

Vychází: 18. 5. 2020

Objednávky v ČR:

Roztocká 5, 160 00 Praha 6

Tel.: +420 603 553 628,

e-mail: expedice@adventorion.cz

Objednávky v SR:

Šafárikova 9, 038 61 Vrútky

Tel./fax: +421 (043) 428 26 70,

e-mail: adventorion@adventorion.sk

Odpovědný redaktor: Vítězslav Chán

České příspěvky můžete zasílat

na e-mail: redakce@adventorion.cz

Slovenské příspěvky a inzeráty můžete

posílat na e-mail:

lubicasebek@gmail.com

Foto na obálce: Jan Nikerle st.

Foto: 30–31 – [http://operationwhitecoat-](http://operationwhitecoat-movie.com/archive/)

[movie.com/archive/](http://operationwhitecoat-movie.com/archive/)

Technická redakce: JUPOS, s. r. o.,

Ostrava

Vytiskla tiskárna ARTRON, s. r. o.,

Boskovice

PŘEMÝŠLENÍ NAD PANDEMIÍ COVID-19

Pro všechny lidi nyní nastala zvláštní situace – ulice utichly, pracovní tempo změnilo svoji dynamiku, děti se učí doma a studenti dostávají přednášky „na dálku“. Bojíme se potkávat s druhými, protože nevíme, zda jsou, nebo nejsou nosiči viru, který nás může ohrozit. Ta nejistota, s kým ano, a s kým ne, je pochopitelně velmi nepřijemná.

Při pozorování lidí ve svém okolí jsem si vybavila výrok Karla Čapka z doby krátce před jeho smrtí v roce 1938: „Ano, mnoho se změnilo, ale lidé zůstávají stejní, jenomže teď víme líp, kdo je kdo. Kdo je slušný, byl slušný vždycky, kdo byl věrný, je věrný i teď. Kdo se točil s větrem, točil se s větrem i dřív, kdo myslí, že teď přišla jeho chvíle, myslel vždycky jen na sebe. Nikdo se nestává přeběhlíkem, kdo jím nebyl vždycky, kdo mění víru, nemá žádnou...“

Náhodně jsem vyslechla hovor, kdy žena, kterou znám jako ochotnou a obětavou, radí své přítelkyni, která si stýská, že do kolektivu přišel člověk, který má být v karanténě: „Tak ho udej, nahlas na policii, v nouzovém stavu je to trestné.“ A mě mrazilo v zádech...

Ano, je třeba respektovat ochranná opatření, nemusíme však ve svých obavách překračovat hranice lidskosti. Vždyť Hospodin stvořil člověka dokonale a dal nám imunitní systém ochrany. Ten je úzce provázán s hormonální a nervovou soustavou (psycho-neuro-immunologie), a proto tak moc záleží na tom, co se děje v naší mysli, na postoji naděje a víry. Možná ještě více než na stravě plné vitaminů, i když ani to nelze podceňovat. Docela mne potěšilo, jak i pan ministr zdravotnictví doporučuje, abychom jedli ovoce a zeleninu. Inu, každý se snaží.

Pro udržení duševního zdraví je potřeba, abychom ani v mimořádné situaci neupadli do anarchie. Příkladem je zkušenost kosmonautů, že udržet řád – jasné vymezení vstávání a uléhání, práce, jídla a odpočinku – jim pomáhalo snášet pocit ohrožení a izolaci při delším pobytu ve vesmíru. Pravidelný rytmus denních aktivit je i lékem proti depresím; u mírné až střední formy se účinnost vyrovná i lékové medikaci.

Je známo, že „dělání všechny smutky zahání“, a péče o sebe pomáhá nejen nám, ale i osobám blízkým. A pokud jim můžeme poskytnout pomoc a podporu, narovnává to i naše záda. Navíc vždy můžeme vzhlízet vzhůru a těšit se, neboť se „přiblížilo vaše vykoupení“ (L 21,28). Ježíš je nám blízko a vztah s ním můžeme prohloubit.

Doba krize má i svá pozitiva. Nastavuje zrcadlo našemu charakteru, avšak přináší i nové příležitosti a možnosti. Nebojme se jich.

JANA KRYNSKÁ

MOJŽIŠ – PRAOTEC MODERNEJ EPIDEMIOLOGIE

COVID-19 nás naučil pár nových vecí, ktorými sa snažíme zastaviť pandémiu:

1. Vyšetrenie u lekára, ktorý posúdi, kto má ísť do karantény.
2. Nosiť ochranné rúška.
3. Umývať si ruky a dbať na čistotu.
4. Žiť v karanténe.
5. Obmedziť osobný kontakt.
6. Ak sme boli v styku s chorým, osprchovať sa, prezliecť a oprat' si šaty.

Aké novinky! A ako ťažko si na to zvykáme.

Božie Slovo nám dáva dôležitú lekciu o tom, že Pán Boh už dávno pripravil riešenia a nechal ich zapísať do Biblie. Prešlo niekoľko storočí, kým ľudia pochopili, že je to nutné, a vedecky zdôvodnili prečo. Infektológovia navrhujú riešenia a vlády vydávajú nariadenia. Každé porušenie hneď prináša stovky nakazených a ďalšie obete na životoch.

Nie je to nič nové! Mojžiš už 1 400 rokov pred Kristom dostal od Boha – okrem Desatora – aj množstvo zdravotných zákonov. Čitatelia Biblie obyčajne začnú od stvorenia sveta a baví ich to, kým sú tam príbehy ako stvorenie, potopa, patriarchovia, vyvedenie Izraelcov z Egypta... 1. Mojžišova, 2. Mojžišova...

Ale potom príde 3. Mojžišova, rôzne zákony a nariadenia. Čitateľ sa v tom stratí a začne preskakovať. Radšej si prečíta niečo z Novej Zmluvy, napríklad príbehy o Ježišovi. Ale to je chyba! Práve v tejto dobe sa musíme vrátiť aj k tomu, čo Pán Boh radí o zdraví!

Väčšine vecí zapísaných o zdraví ľudia v tej dobe vôbec nerozumeli. Pripadalo im to zvláštne – až mystické. Navyše to riešili kňazi (v tej dobe plnili aj funkciu lekára). Spájalo sa to s náboženskými obradmi a obeťami, čo dnes už nebýva.

Vedeli však jedno: Mojžišovi to prikázal Pán Boh a čo Pán Boh raz povie, to je sväté a musí sa dodržiavať! Bodka. Staroveký človek rešpektoval autoritu a rozmyšľal takto: „Najprv poslúchaj – potom pochopíš.“ My dnes uvažujeme takto: „Najprv

musím pochopiť, potom sa slobodne rozhodnem, či budem poslúchať.“

Pozrime sa, čo sa píše v Biblii o karanténe pri infekčných chorobách. Odkiaľ sme sa naučili to, čo sme sa naučili:

1. Vyšetrenie u lekára, ktorý posúdi, kto má ísť do karantény.

V starých dobách poslanie lekára mali kňazi.

3 Moj 13,2-3 „Ak sa niekomu objaví na pokožke opuchlina či vyrážka alebo biela škrvna a z nej sa na pokožke vyvinie **príznak malomocenstva**, nech ho privedú ku kňazovi Áronovi alebo k niektorému z jeho synov, kňazov. **Kňaz prezrie postihnuté miesto na pokožke. Ak chĺpky na postihnutom mieste obeleli a ak postihnuté miesto je hlbšie než ostatná pokožka, potom je to príznak malomocenstva. Keď to kňaz zbadá, vyhlási ho za nečistého.**“

To, že chorého má vyšetriť kompetentný človek a pacient musí rešpektovať nariadenie karantény, učil Mojžiš Izraelitov v 15. storočí pred Kristom!

- Vtedy sa riešilo malomocenstvo a iné nákazlivé choroby.
- V stredoveku zúrilo mor,
- pred 100 rokmi španielska chrípka (50 mil. obetí v Európe),
- dnes nás prenasleduje COVID-19 a v Afrike v posledných dňoch nové ohnisko EBOLY.

Ale princípy sú rovnaké. Máš infekčnú chorobu = musíš ísť do karantény. Toto je však známe z Biblie už tisícročia!

2. Nosiť ochranné rúško.

Človek nakazený infekčnou chorobou, napr. malomocenstvom, si musel zakrývať tvár:

3 Moj 14,45 „Malomocný, postihnutý touto chorobou, bude mať roztrhnuté šaty, vlasy na hlave neupravené, **bradu zakrytú a bude volať: „Nečistý, nečistý!“**“

Bible 21 prekladá: „Človek postihnutý malomocenstvom bude mať roztržený oděv, rozpuštené

vlasý a **s rouškou na ústech** bude volat: „Nečistý! Nečistý!“

Nosenie rúšok v čase nákazy – to nie je žiadna nová móda! My sme múdri, lebo sme objavili, čo je kvapôčková infekcia a ako sa prenáša vírus. Dokonca sme videli na obrázkoch, ako vyzerá. Ľudia v Mojžišovej dobe vedeli len jedno: Pán Boh povedal, a to platí. (Až neskôr skúsenosti potvrdili, že je to naozaj tak.) Keď hovorí Pán Boh, najprv poslúchaj a neskôr pochopiš.

3. Umývať si ruky.

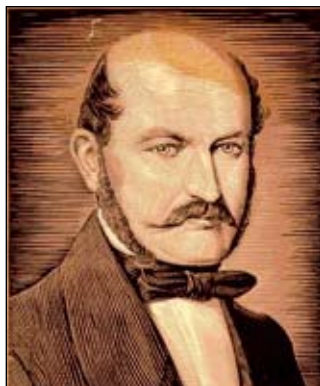
3 Moj 15,11 „Každý, kto by sa dotkol trpiaceho na výtok bez toho, aby si **ruky opláchol vodou**, musí si **vyprať odev** a **umyť sa vodou**; nečistý bude do večera.“

Zvláštne ustanovenie. Ak si niekto zabudol umyť ruky, musel si potom oprat' šaty a umyť sa celý. Dáva vám to zmysel? Dnes už áno. Ale vtedy im to muselo pripadať minimálne divné. Lenže keď Pán Boh povedal, treba sa podľa toho riadiť!

Podobne po dotyku mŕtvolý alebo zdochliny zvierata:

3 Moj 11,39-40 „Ak uhynie niektoré zo zvierat... Aj ten, kto by zochlinu takého zvierata zdvihol, musí si oprat' šaty a do večera bude nečistý. Ktokoľvek by sa na poli dotkol mŕtvolý človeka zabitého mečom alebo inak usmrteného, či ľudských kostí, prípadne hrobu, bude sedem dní nečistý. ... Potom si vyperie šaty, umyje sa a večer bude čistý.“

Umývať si ruky, oprat' si šaty – to ešte aj v dnešnej kultúre nie je celkom samozrejme.

V roku 1846 MUDr. Ignac Semmelweis na viedenskej klinike zistil, že úmrtnosť rodičiek na puerperálnu sepsu (horúčku šestonedieliek) bola veľmi vysoká.

Zistil, že lekári chodia aj do pitevne. Usúdil, že

na rukách lekárov a medikov jestvuje „niečo“, čo sa prenáša z pitevne na pôrodnicu. Zaviedol jednoduchý spôsob umývania rúk a podiel úmrtí na puerperálnu sepsu sa výrazne znížil. Mimočodom, objavil len to, čo Pán Boh nechal zaznamenať v Biblii niekoľko tisícročí pred ním! Kto by sa dotkol mŕtvolý, musí si umyť ruky, oprat' šaty a do večera sa vyhýbať osobnému kontaktu s ostatnými.

4. Žiť v karanténe.

Pricestovať zo zahraničia a byť 14 dní izolovaný v karanténnom zariadení ministerstva vnútra? Aké nehorázne obmedzenie osobnej slobody!

Ale izolácia človeka nakazeného infekčným ochorením alebo len podozrivého z infekčnej nákazy, to je prax známa z Biblie:

Pri podozrení – karanténa 7 dní vonku za táborom mimo ľudí:

3 Moj 13,46 „Po celý čas zostane nečistý. Je nečistý, bude **bývať oddelene**, bydlisko bude mať **mimo tábora**.“

Po kontrole – karanténa ďalších 7 dní:

3 Moj 13,32 „**Na siedmy deň** kňaz postihnute miesto prezrie, a keď zistí, že prašivina sa nešíri...

prikáže, aby prašivinou postihnutý bol **na sedem dní** odlúčený. ... 34 Na siedmy deň kňaz prašivinu prezrie, a keď zistí, že sa na pokožke nešíri a miesto nie je hlbšie než okolitá pokožka, vyhlási ho za čistého. Vyperie si šaty a je čistý.“

Život v karanténe pre nákazlivo chorých je Božie nariadenie odovzdané Mojžišovi. Možno ľudia nechápali prečo, ale vedeli, že to povedal Pán Boh. Najprv poslúchaj – neskôr pochopíš!

5. Obmedziť osobný kontakt

Na rozdiel od malomocenstva alebo iných chorôb, ktoré na prvý pohľad vidíme, my zápasíme s vírusom, ktorý má inkubačnú dobu cca 14 dní, a teda nikto netuší, kto je vlastne nakazený, a kto nie alebo kto nákazu len prenáša a nemá žiadne symptómy. Preto sa obmedzenie osobného kontaktu týka nielen chorých, ale aj nás, čo necítíme žiadne príznaky a musíme sa chrániť.

Človek v karanténe mal podľa Biblie žiť vonku za táborom. Keď šiel medzi ľudí, musel kričať: „Nečistý! Nečistý!“ aby sa mu ľudia mohli vyhnúť = vyhnúť sa nákaze.

3 Moj 14,45 „...bude mať roztrhnuté šaty, vlasy na hlave neupravené, **bradu zakrytú** a bude volať: „**Nečistý, nečistý!**““

Všetkým dávať verejne najavo – ja som chorý, nepribližujte sa ku mne! Ak som infekčný, nie je to len moja súkromná vec! Povedal Pán Boh Mojžišovi.

Biblia uvádza ďalšie zaujímavé opatrenie: kňaz, ktorý mal vyšetriť človeka v karanténe, musel vyjsť za ním von za tábor.

3 Moj 14,3: „Keď kňaz vyjde z tábora a pri prehlíadke zistí, že príznak choroby sa malomocnému zahojil...“

Chorý bol vonku v karanténe, kňaz musel ísť za ním, aby ho vyšetril. My dnes tušíme, prečo. Oni vedeli len jedno: Pán Boh to tak nariadil Mojžišovi. Veríme tomu, ktorý to prikázal, preto to rešpektujeme, aj keď celkom nerozumieme. Ak hovorí Pán Boh, najprv poslúchaj – neskôr pochopíš!

6. Oprat' šaty

3 Moj 14,8 „Očistený si operie šaty, oholí si celé telo, umyje sa vodou a bude čistý. Potom smie vojsť

do tábora, ale sedem dní bude bývať mimo svojho stanu.“

K hygiene patrila ešte týždenná ochranná lehota, aj keď človek bol už doma. Aké múdre opatrenie!

Okrem toho, čo sme uviedli vyššie, Biblia rieši aj šírenie nákazy na veci, ktoré sa museli spáliť, oprat', či opláchnuť, šírenie nákazy na stenách domu atď. Stojí za to prečítať si 3 Moj 11-15. kap.

Otvorte niekedy Bibliu aj na miestach, ktoré obyčajne preskakujeme a prečítajte si, čo všetko Pán Boh nariadil = poradil svojmu ľudu. V kontexte pandémie a karanténnych opatrení, ktoré prežívame na vlastnej koži, vám to začne dávať nový zmysel.

Dokonca to možno utvrdí vašu vieru v autora týchto textov, ktorým nie je Mojžiš, ale sám Pán Boh. Objavíte pravidlá, ktoré fungovali, ale na ich vedecké vysvetlenie sme si museli počkať celé tisícročia...

Čisté a nečisté zvieratá

V súvislosti s našou pandemiou je zaujímavé aj biblické rozdelenie zvierat na čisté a nečisté = tie, ktoré sa môžu a nemôžu jesť (3 Moj 11. kapitola).

Čisté a nečisté mäso, inak povedané vhodné na jedenie a zdraviu škodlivé.

Ak by sme to mali zjednodušiť, Pán Boh vybral na jedenie nasledovné zvieratá:

- štvornožce: prežúvavce s rozdvojeným kopytom;
- vodné živočích: ryby, ktoré majú plutvy a šupiny;
- vtáky: hydina, holub, hrdlička, (vylúčené sú zdochlináre, dravce a spevavce).

Teológovia dodnes špekulujú, či to malo rituálny charakter – teda bolo súčasťou obradných zákonov, ktoré „Kristus pribil na kríž“ a „všetky pokrmy vyláhal za čisté“ –, alebo je to o zdraví, ktoré sa cez všetky stáročia a všetky kultúry riadi rovnakými princípmi, tak ako funguje náš organizmus. Nechajme teológov, nech to skúmajú ďalej. Život nás však naučil, ako to v skutočnosti funguje.

Niektoré druhy zvierat, ktoré sa nemajú jesť, Pán Boh priamo vymenoval:

3 Moj 11,29-30 „Aj toto vám bude nečistým spomedzi lezcov, ktoré ležia po zemi: krtica, myš

a jašter po svojich druhoch, syseľ, šťúr, slimák, potkan a tchor.“

V pohanských kultoch boli súčasťou obradov kulinárske hostiny, kde sa jedlo všeličo. Ale Pánu Bohu je to odporné:

Iz 66,17 „Tí, ktorí sa posväcujú a očisťujú vchádzajúc do záhrad, jedna skupina za druhou, v prostriedku, ktorí jedia sviňské mäso a ohavnú vec a myši, spolu zahynú, hovorí Hospodin.“

Čo my riešime? Prasaciu chrípku, SARS, COVID-19... Keby sa toto rešpektovalo, nedostali by sme vírusy pochádzajúce z netopierov, potkanov, cibetiek alebo iných exotických hlodavcov.

SARS i COVID-19, majú podľa epidemiológov s najväčšou pravdepodobnosťou zoonický pôvod!

Inak povedané, niekto si v Číne pripravil miestne delikatesy z mäsa nemenovaných zvierat, ktoré Biblia vyhlásila za nečisté a bežne by sa ich nikto z nás asi nedotkol (okrem odvážnych cestovateľov, ktorí musia všade byť, všetko ochutnať a priniesť domov...). Následné infekčné ochorenie vyvolalo pandémie, kvôli ktorej dnes všetci nosíme rúška, sedíme doma a desíme sa čísel a kriviek, ktoré nie a nie že by sa zastavili...

Mimochodom, medzi podozrivé živočíchy, ktoré zrejme prenášajú COVID-19 sú zaradené hlavne netopiere, ktoré sú obľúbenou delikatesou na čínskych trhoch aj v kraji, kde koronavírus začal. Preto čínska vláda ako reakciu na COVID-19 zakázala jesť voľne žijúce zvieratá. Biblia to už dávno zakázala celkom jasne:

3 Moj 11,13-19 *„A z vtáctva budete mať tieto v ošklivosti; nebudú sa jesť, ošklivými sú. Teda nebudete jesť orla, supu, ani noha, krahulca, sokola ani jeho druhu... bociana, volavky ani jej druhu, dudka a netopiera.“*

Európa bola stáročia ovplyvnená židokresťanskou kultúrou. Vďaka Biblii boli známe mnohé zdravotné zákony. Ázia a Afrika sa však celé tisícročia riadila zásadou: zjem všetko, čo nezje mňa.

Mojžiš však nie je praotcom modernej epidemiológie!

Dnes veda a prax len potvrdila, že rady zaznamenané v Biblii sú pravdivé a vedecky opodstatnené.

Mojžiš to naozaj nemohol mať z vlastnej hlavy! Keby sa Mojžiš dozvedel, že sme ho vyhlásili za praotca epidemiológie, určite by sa ohradil. On totiž pri každej rade zdôrazňoval: „Hospodin povedal...“

Teda toto sú rady od samotného Stvoriteľa! Mojžiš nemal žiadne vedomosti o vírusoch, baktériách a kvapôčkovej infekcii.

Biblia obsahuje veľmi praktické zdravotné odporúčania, ktoré sú úplne odlišné od lekárskeho návodov vtedajšej doby. Národy na Blízkom východe liečili zaklínaním a prapodivnými rituálnymi praktikami. Ako lieky používali vnútornosti zvierat, rozdrvené kosti, výťažky koreňov, krv, trus zvierat a rôzne jedy.

Židia však dostali od Pána Boha konkrétne a veľmi praktické rady týkajúce sa zdravia, výživy, hygieny a ochrany pred šírením chorôb. V mnohých oblastiach tieto rady predbehli lekársku vedu o tisícročia. Zásady zdravia prijali ako záväzné posolstvo od Boha. Treba tak konať, lebo to Boh prikázal. O tom sa nešpekuluje, to sa poslúcha.

Veda Bibliu potvrdzuje, ale má meškanie

Mor vo stredoveku sa podarilo zastaviť až vtedy, keď ľudia začali uplatňovať rady z Biblie (karanténa, hygiena, čistota, zbavenie sa nečistých zvierat = potkanov...)

Vzdelanie na základe pravidla pokus-omyl je naozaj dosť drahé. Hodnotu tejto lekcie vzdelávania ľudstva si dnes ekonómovia radšej netrúfajú ani odhadnúť.

Stále je ešte veľa vecí, ktoré Pán Boh povedal a my ich máme rešpektovať – lebo to povedal múdry Boh, ktorému dôverujeme. A možno raz pochopíme, prečo to povedal.

Poučenie z dnešných dní:

Naše skúsenosti potvrdzujú, že Pán Boh sa nemýlil v radách, ktoré zanechal Mojžišovi a vlastne nám všetkým...

Otvorte teda svoju Bibliu a čítajte ju aj na miestach, ktoré ste v minulosti nečítali. Objavíte tam veľkú hĺbku a múdrosť, ktorá určite povzbudí vašu dôveru v autora týchto slov.

STANO BIELIK

BOHEM ZAPOMENUTÉ DĚTI...?

Koronavirus už nějakou dobu vyvolává paniku a strach mezi obyvateli celého světa. Když jsem v obchodě uviděl prázdné regály, vybavila se mi slova Pána Ježíše: „*Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět*“ (L 21,26).

Zpočátku jsem Covid-19 nebral příliš vážně, ale jak šel čas, uvědomil jsem si, že to vše nemusí být jen planý poplach. Je tu hrozba, která může zasáhnout i mne a mé nejbližší. Jaký postoj bych k ní měl zaujmout já – křesťan? Během přemýšlení jsem došel k závěru, že ve vztahu k tomu, co se kolem mne děje, mohu udělat tři fatální chyby.

Nebrat situaci vážně

Setkávám se u nás v církvi s lidmi, kteří mají pocit, že nám adventistům se nemůže nic stát. Vždyť žijeme zdravě podle „NEW STARTU“ a Bůh nám slíbil, že naše zdraví je u něj v bezpečí. Copak neslíbil: „...nepostihnu tě žádnou nemocí, kterou jsem postihl Egypt“ (Ex 15,26)?

Tito lidé nemají problém přijít na bohoslužbu s chřipkou. Kašlou, smrkají, kýchají, a přitom jsou přesvědčeni, že i nebesa je považují za hrdiny, když jsou schopni i v takovém stavu v sobotu navštívit sbor, aby svou přítomností „obšťastnili“ své duchovní sourozence. Nějak přitom zapominají, že přestupují Boží příkázání, které říká: „*Miluj bližního svého jako sám sebe*“ (Mt 22,39).

Je pravda, že nás Bůh může ochránit před nemocemi. Očekává ale, že i my uděláme maximum pro to, abychom neonemocněli. Nezapomínejme, že bacil ani virus nejsou rasisté, a tak útočí na všechny stejně – nehledí na naši barvu, a už vůbec je nezajímá naše víra. Proto máme být zodpovědní. Prevence není projev malé víry. Ve starozákonní době Bůh rozkázal, aby malomocní žili mimo tábor. Tím se snížilo nebezpečí, že nakazí další lidi.

Strašit koncem světa

Druhou chybu dělají věřící, kteří současnou situaci pochopili jako naplnění Ježíšových prorocství

o konci světa a nyní tvrdí, že „už je to tady“. Ignorují varování, které také zaznělo z Kristových úst: „*O tom dni a hodině nikdo neví...*“ (Mt 24,36).

Místo aby Ježíšův návrat očekávali s radostí, cítí strach a šíří jej kolem sebe. Epidemii způsobenou koronavirem zneužívají ke strašení koncem světa. Měli by přemýšlet nad Ježíšovou výzvou: „Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“ (L 21,28) Všimáte si? Ježíš neříká, že už je to tady, ale že naše vykoupení je blízko.

Dejme si pozor, abychom jako oni nevyměnili jeden strach za druhý. Nebojí se sice koronaviru, ale celý život mají strach z konce světa, který podle nich nastává. A až jednou pomine tato „pandemie“, najdou si něco jiného, co je bude nadále udržovat v jejich, pro ně tolik potřebném strachu z konce.

Podlehnout panice také

Pokud se setkáme s něčím, co nám připadá jako naplnění „znamení doby“, nemáme tím druhě strašit. Naopak, máme být těmi, kdo budou živým důkazem toho, že i v této době je možné mít pokoj v nitru. Pokud se podíváme vzhůru a odevzdáme se do Boží péče, nemusíme podlehnout panice.

Mám rád Hospodinovo ujištění, které zaznamenal prorok Izajáš: „Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti.“ (Iz 41,10) Bůh neříká, že se nám nikdy nic nestane, slibuje ale, že bude vždy s námi.

Praktickou ukázkou takové důvěry jsou tři mladí Židé, kterým hrozí smrt v rozpálené peci. Tváří v tvář smrti říkají: „Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivé pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás. Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme“ (Da 3,17.18).

Nikdo z nás neví, co nás čeká. Onemocnět můžeme, i když se snažíme žít zdravě. Náš pokoj tedy

nevyplyvá z toho, že se nám nemůže nic stát, ale z toho, že jsme se odevzdali do péče našeho nebeského Otce.

Jak tedy reagovat?

Pokud přemýšlíme nad tím, jak reagovat na paniku a strach, můžeme se inspirovat slovy apoštola Pavla, který píše: „Čemu jste se u mne naučili, co jste

přijali a uslyšeli i spatřili, to činite. A Bůh pokoje bude s vámi“ (Fp 4,9).

Křesťan, který naslouchá svému Pánu a snaží se žít podle jeho rad, může mít ve svém nitru pokoj navzdory panice a strachům, které prožívá naše společnost. Taková víra je nakažlivá a může přinést tento pokoj i těm, kteří ho zatím nemají, ale touží po něm.

VLASTIMIL FÜRST

ZPRÁVA Z 5. JEDNÁNÍ VÝBORU ČESKO-SLOVENSKÉ UNIE CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

V pondělí 20. 4. 2020 se ve večerních hodinách sešel Výbor Česko-Slovenské unie v rámci videokonference, aby projednal aktuální body své agendy.

Na začátku oslovil členy výboru hospodář Česko-Slovenské unie Marek Škrála Božím slovem z dopisu Židům 3,13–15: „...povzbuzujte se navzájem den co den, dokud ještě trvá ono ‚dnes‘, aby se nikdo z vás, oklamán hříchem, nezavrdil. Vždyť máme účast na Kristu, jen když své počáteční předsevzetí zachováme pevné až do konce. Je řečeno: Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezavrtujte svá srdce ve vzdoru!“

Tento text čtou křesťané už dlouhá staletí, jeho výpověď se opírá o cestu Izraelců z otroctví ke svobodě. Bývalí otroci neuměli správně posoudit důležité okamžiky, které právě prožívali, a tak v jediném dnu, dá se říci v jediném okamžiku, prohráli celou svou budoucnost.

Velmi zjednodušeně lze říci, že Hospodin přišel mezi lidi, které si vybral, ale oni jej zatvrzele odmítli. Vyvolený Boží lid zvolil špatnou strategii k vyřešení krize a stálo je to všechny život. Dnes žijeme v podobně rozjitřené atmosféře. Na sítích spřádá mnoho různých kazatelů velká odhalení a zvoní na poplach. Všechna tato super kázání mají jedno společné – konec světa bude za týden, měsíc, rok i více. Úvodní text však je výrazně přesnější. Hospodin jako Pán nad časem to popsal, jako vždy, geniálně: k životu a rozhodnutí máš vždy jen

přítomný okamžik, protože minulost je za tebou a budoucnost opravdu nevladíš...

Slovo DNES nám dává do života neutušené možnosti a potenciál měnit věci k dobrému, povzbuzovat se, naslouchat sobě navzájem i Bohu, a to vše právě dnes.

Po úvodní pobožnosti se Výbor unie zabýval následujícími administrativními a hospodářskými body:

Zprávy z Česko-Slovenské unie a z jednotlivých sdružení

Předseda ČSU podal zprávu o činnosti církve v době pandemie.

Odložení zasedání Generální konference o rok

Výbor GK rozhodl, že se zasedání GK v důsledku celosvětové pandemie odkládá o jeden rok, na termín 20.–25. 5. 2021.

Volba zástupce ČSU do Výboru EUD (kazatel)

Interevropská divize (EUD) umožňuje Česko-Slovenské unii pro nadcházející konferenční období Generální konference (GK), aby měla ve Výboru EUD zástupce za kazatelský sbor ČSU. Výbor unie schválil kazatele Petra Rohana jako zástupce ČSU ve Výboru EUD. S ohledem na odložení zasedání GK na rok 2021 v důsledku celosvětové pandemie bude nový Výbor EUD zvolen a doplněn po zasedání GK v roce 2021.

Kaplanská služba armády ČR

Výbor unie projednal a schválil udělení pověření Tomáše Harasteje a Martina Žúrka ke službě v zařazení vojenského kaplana v kategorii „kaplan akceptovaný církví“, podle Základního dokumentu o kaplanské službě ČSU. Předpoklad nástupu pro T. Harasteje je rok 2020 a pro M. Žúrka rok 2021.

Vyslání kazatelů na misijní institut v USA (Mark Finley)

Kurz na misijním institutu v USA se bude konat 15.–30. 7. 2021. Výbor unie schválil záměr vyslání určité skupiny kazatelů nebo biblických pracovníků na dvoutýdenní studium.

Volba a členská shromáždění ve sboru

Členská shromáždění neprojednávají pouze volby sborových činovníků, ale také i přijetí, propuštění nebo převody členů. Podle Církevního řádu je fyzická přítomnost členů nutná na členském shromáždění a nemůže být nahrazena elektronickou formou nebo videokonferencí. Výbor unie rozhodl, aby byla udělena možnost odložení volby sborových činovníků do termínu, kdy pomine nařízení vlády o omezeném shromažďování v důsledku pandemie. Odložené sborové volby by se měly konat nejpozději rok od vyhlášení nouzového stavu, tedy do konce března 2021, za předpokladu, že nebude v rozporu s dalším zásadním vyhlášením vlády a parlamentu ČR a SR.

V případě, že byl proces voleb ve sboru zahájen před stavem nouze (březen 2020), kdy ještě byla možnost shromažďování ve sborech, tak je možné pokračovat v procesu sborových voleb jedine

za předpokladu osobního jednání, tedy až pomine nařízení vlády o omezení shromažďování osob v důsledku pandemie. Konání přípravného nebo jmenovacího výboru není povoleno prostřednictvím videokonferencí, které nejsou zárukou diskrétního jednání.

Zahraniční návštěvy a cesty

Výbor unie schválil změny v oblasti zahraničních návštěv a cest v důsledku celosvětové pandemie.

Čerpání finančních prostředků z fondu vzdělávání

Výbor unie schválil čerpání finančních prostředků z fondu vzdělávání na hrazení nákladů semináře „Jak pomáhat v krizové situaci“, který se uskutečnil pro kazatele v jednotlivých sdruženích.

Rekonstrukce budovy sboru v Hradci Králové

Výbor unie schválil investici za účelem rekonstrukce budovy sboru v Hradci Králové. Finanční částka bude hrazena z rozpočtu Českého sdružení za předpokladu, že tuto investici schválí Výbor Českého sdružení.

Prodej budovy sboru v Košicích

Výbor unie schválil prodej budovy v Košicích (modlitebna, Tajovského ul.). Finanční částka, kterou obdrží Slovenské sdružení, bude sloužit k pokrytí nákladů spojených s investicí do nové budovy určené pro shromažďování v Košicích.

Příští jednání VČSU se bude konat 20. 9. 2020 v Brně.

Oznámení

Ve sboru v Jeseníku trvale hostuje jedna pilná žačka sobotní školy, která nemá téměř žádnou absenci. Je to sestra Libuše Mátychová. U ní je zvláštní, že to dokáže i ve svých 100 letech, které nedávno dovršila. Její spolužáci a spolužačky se modlí za to, aby ji Pán obdařil vším dobrým dle jejich představ, a věří, že do sobotní školy na nové zemi nepřijede na vozíčku, nýbrž přiběhne jako laňka.

**ZA JESENICKÉ A ŠUMPERSKÉ BRATRY A SESTRY
ALOIS KUBÍK (O PĚT LET MLADŠÍ SPOLUŽÁK V SOBOTNÍ ŠKOLE)**

Prohlášení Česko-Slovenské unie k současné situaci: Výzva k prohloubení biblické naděje

Na sociálních sítích a v médiích se v době celosvětové pandemie objevují ve zvýšené míře články, příspěvky a videa, která prezentují různé názory a učení, a přitom nejsou v souladu s biblickým svěděním. Jedná se především o téma druhého příchodu Ježíše Krista nebo spekulace kolem možných příčin pandemie. Obvykle přinášejí lživé informace nebo konspirační teorie, které nejsou založené na ověřených faktech. Ve snaze upoutat na sebe pozornost snaží se různí řečníci a autoři článků zneužít současnou celosvětovou krizi vyvolanou koronavirem k prosazování svých bludných názorů.

Jako adventisté sedmého dne vyznáváme, že pouze Písmo je výhradním autoritativním základem našeho učení a naší náboženské zkušenosti. Daný postoj je mimořádně důležitý i s pohledem na dobu konce. V této souvislosti Ellen G. Whiteová napsala, že Bůh bude mít „na zemi lid, který Bibli přijal jako jediné měřítko každého učení a jako základ všech reforem“ (GC 595; VDV 386).

Toto čtvrtletí se v úkolech Sobotní školy zabýváme otázkou „Jak lépe porozumět Bibli“. Jedině Boží slovo je „neomylným zjevením Boží vůle a měřítkem charakteru, zkušebním kamenem zkušeností, autoritativním základem učení a spolehlivým záznamem Božích činů v dějinách“ (Adventisté sedmého dne věří..., Advent-Orion, Praha 1999, str. 22).

Je velikou předností, že se můžeme v současnosti ještě více zaměřit na objevování principů studia Božího slova. Pod působením Božího Ducha máme příležitost porozumět i přijmout do svého života poselství Písma, které vede především k lásce, obětavosti a službě. Tím vytváříme přirozenou hráz proti lživým učitelům, před kterými již v minulosti varoval apoštol Petr ve svém dopise: „Ale vy, milovaní, protože to víte předem, strážte se, abyste nebyli oklamáni svodem těch neodpovědných lidí a neodpadli od vlastního pevného základu. Kéž rostete v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní a až do dne věčnosti“ (2Pt 3,17.18).

Vyzýváme proto členy církve, aby se nenechali zmást různými spekulativními a falešnými výklady současné pandemické situace. Nepodílejme se na šíření a propagaci lživých informací a polopравd. Oficiální církevní média a publikace poskytují dostatek kvalitních příspěvků a psaného či obrazového materiálu na orientaci v dnešní době. Otevírejme Bibli jako základ naší naděje a inspirujme se Ježíšovým příkladem služby a lásky.

MIKULÁŠ PAVLÍK (PŘEDSEDA ČSU), MAREK ŠKRLA (HOSPODÁŘ ČSU), PETER ČÍK (TAJEMNÍK ČSU), DANIEL DOBEŠ (PŘEDSEDA MSS), VÍT VURST (PŘEDSEDA ČS), FRANTIŠEK KOLESÁR (PŘEDSEDA SZ)

*Jsmo přibližně v polovině akce 100 dnů modliteb.
Uvádíme rozhovor s předsedou Generální konference Tedem Wilsonem,
který vznikl na počátku celého modlitebního úsilí.*

REDAKCE

100 DNŮ MODLITEB

ZA CELOSVĚTOVOU CÍRKEV A ZA JEJÍ POSLÁNÍ
27. BŘEZNA – 4. ČERVENCE 2020

- Vylití Ducha svatého
- Osobní oživení pro misi
- Za zvládnutí pandemie COVID-19

**PŘIPOJ SE NA: www.100dnimodliteb.cz
www.revivalandreformation.org/100days**

Je 20. března a jsme doma u bratra Wilsona. Proč nejsme zrovna teď v kanceláři Generální konference?

Celá ta situace kolem koronaviru Covid-19, který se rozšířil po světě v tolika zemích a zasáhl do našich běžných životů, způsobila, že teď pracujeme na Generální konferenci prostřednictvím konferenčních hovorů. Proto jsme nyní také tady u mne doma.

Je to situace, která se vyvinula během posledních pár týdnů a kterou nikdo nepředpokládal. Celý svět je zavřený doma a nikdo si není jist tím, co přijde. Každého se tato krize dotkla. Jak se můžeme v této době krize společně jako celosvětová církev spojit nejen jeden s druhým, ale také s Pánem?

Je pravdou, že tato krize se dotýká celého světa. Bude mít obrovské ekonomické dopady a víc než jen to. Lidé prožívají nejistotu, skupují a hromadí zásoby. Je to doba, ve které by adventisté sedmého dne měli spoléhat na Pána. Měli bychom Bohu dovolit, aby nás mohl použít jako kotvy stability a pilíře naděje. Lidé by měli pochopit, že se mají vrátit k základům, k Božímu slovu. Právě z něj by měli čerpat nádherná zaslíbení, která přinášejí povzbuzení, stabilitu a naději. A měli bychom se také více modlit. Modlitba je naprostý základ pro spojení se vzácným Božím slovem. Právě modlitba dává lidem sílu. Proto je důležitých i 100 dnů modliteb.

Sto dnů modliteb za celosvětovou církev se plánovalo tak, aby končilo zasedáním Generální konference. Teď však došlo ke změně, že setkání Generální konference se posunulo. Můžeš nám o tom něco říci?

Já jsem byl velmi zdrženlivý ke změnám data konání zasedání Generální konference, které bylo plánováno už roky dopředu. Těch posledních pár dní nás však k tomu dotlačilo z mnoha různých důvodů – bezpečnost, zdravotní důvody, mezinárodní hranice se zavírají, dotýká se to i dopravy a samozřejmě je

zde i finanční stránka. Velmi pečlivě jsme to zvažovali a datum konání zasedání Generální konference bylo posunuto o rok, tj. na 20.–25. května 2021. Myslím si, že Pán věděl, že je naplánovaných 100 dnů modliteb od 27. března do 4. července a že právě těchto 100 dnů modliteb mohou lidé využít k modlitbám za krizi v důsledku koronaviru Covid-19. Mohou se modlit za ty, kteří už tuto nemoc mají, i za rodiny, které přišly o své milované blízké. Mohou se modlit za to, aby lidé pochopili biblická proroctví, aby rozuměli knihám Daniel a Zjevení.

Nebojme se tedy a využijme těchto 100 dnů modliteb, abychom se znovu plně zaměřili na Pána a na to, co chce, abychom udělali.

Pokud se budeme společně modlit, celá Církev adventistů sedmého dne se sjednotí na modlitbách a zaměří se na Ježíše jako na naši naléhavou potřebu být světlem, kterým Ježíš ozáří tento svět. Nemohu se dočkat, až uvidím, co Bůh udělá, když se spojíme na kolenou.

Chci vás všechny vybidnout k odvaze. Mějte odvahu a nebuďte součástí panikařícího davu, ale buďte těmi, kdo lidem v chaosu ukážou na něco, co je pevné a dává naději. Jako třeba Ž 46,2.3.11.12: „*Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená.*“ Také během koronaviru, během vši té paniky a chaosu, je on tou osvědčenou pomocí v problémech. „*Proto se bát nebudeme, byť se převrátila země a základy hor se pohnuly v srdci moří.*“ Ať už prožíváte cokoli, spolehněte se na Pána, on je vaše útočiště. A pak ještě poslední dva verše v této nádherné kapitole: „*Upokojte se a vězte, že já jsem Bůh. Budu vyvyšován mezi pronárody, vyvyšován v zemi. Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.*“ To je nádherný text a v Písmu je celá řada dalších textů, které nás mohou povzbudit – Iz 26,3.4; 2Tm 1,7 a další. Myslím si, že příchod Pána Ježíše je velmi blízko.

Chtěl bych se ještě na závěr s vámi modlit: *Nebeský Otče, ty od začátku víš, jak to vše skončí. Ty jsi věděl, že tato konkrétní krize přijde, a jsi schopen si ji použít. A i když nejsi původcem zlého, smrti či těžkostí, věděl jsi, že tato krize přijde. Prosím, použij si každého z nás vhodným způsobem a na místě, kde se nacházíme, abychom řekli ostatním o tvém úžasném slovu a plánu spasení, o tvé službě v nebeské svatyni a o tvém zaslíbení, že brzy přijdeš.*

Pomoz nám sloužit tak, jako jsi sloužil ty – v oblasti tělesné, duševní, sociální i duchovní. Pane, pomoz nám být součástí dynamické misie pro svět v této době. A Pane, požehnej svému lidu, když se společně modlí během 100 dnů modliteb. Dej jim takovou jednotu, jakou jsme ještě neviděli. A Pane, naléhavě prosíme o seslání pozdního deště tvého svatého Ducha. Připrav naše srdce během 100 dnů modliteb, neboť víme, že Ježíš přijde brzy. Děkujeme ti, že tuto modlitbu vyslyšíš, a požehnej všem věřícím po celém světě, když se v této době krize sjednocují a zaměřují se na tebe a na úžasné výsledky, které přijdou, když se sjednotíme na modlitbě – nejen na 100 dnů, ale až do doby, než přijdeš. Prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

REDARČNĚ ZKRÁCENO.

Celý rozhovor můžete zhlédnout na <https://www.casd.cz/100-dnu-modliteb-rozhovor-s-predsedou-gk-cirkve-adventistu-s-d/>

JAK NA SPIRITUALITU? (14. DÍL)

12. duchovní disciplína: OSLAVA

Oslava! Jak mám já, takový suchar, psát o oslavě? Už několik týdnů se bojím dnešního tématu! Jak o něm mám psát? Nemám hudební sluch, neraduji se ze zpěvu a z hudby, nic mi to neříká. Nemám cit pro rytmus, z tance jsem vyloučen, netýká se mě nic, co pracuje s rytmikou. Jsem introvert, lidí se ostýchám, rád jsem sám nebo se svými nejbližšími. A já mám psát o oslavě! A dobrovolně! A pro ostatní! Do čeho jsem se to pustil?

A přesto – dost stýskání. Vždyť jestli pojem oslava s něčím souvisí, pak rozhodně souvisí s radostí. Uctívat lze i tíše a vážně, ale oslavovat – to je často jásavá, radostná záležitost, je slyšet, je vidět, cítit, prostoupí atmosféru místa i chvíle. Když o oslavě píše kvaker Richard Foster, je v tom i tanec, umění, hudba... Přečti si o tom něco u něj – u mne to nenajdeš. Když o oslavě hovoří Daniel Duda, je to hodně o radosti. Poslechni si audiozáznam nebo přečti přepis jeho přednášek, já to tak neumím, já jsem v tom takové nepoužitelné dřevo. Já vidím oslavu jako duchovní disciplínu jinak. Možná nejsi introvert, možná máš blízko k hudbě nebo k pohybu – pak máš možnost najít dost dobrých pasáží v dobrých knihách a dobrých přednáškách. Já teď budu psát pro ty, kdo nejsou z výrazně živého materiálu, ale ze dřeva – pro polena, jako jsem já. A možná to bude alespoň trošku inspirativní i pro ty nepolenovité.

Oslava byla pro mne dřív něco, z čeho jsem dostával osypky. Neumím se bavit, neumím se zapojit do oslavy, nejsem kontaktní ani komunikativní. Na oslavách jsem kůl v plotě – těch rodinných i těch církevních. Pak jsem ale poznal oslavu jako duchovní disciplínu. Oslavu jako rozhodnutí. Oslavu jako vyjádření vůle. A ta oslava mě uchvátila, nadchla. Jak vypadá taková oslava jako duchovní disciplína, oslava jako rozhodnutí? Přibližme si to. V životě každodenně prožíváme nejrůznější události, nejrůznější změny; život je plný změn, zvrátů a podnětů. Některé z nich neočekáváme, přicházejí zčistajasna, přepadnou naši mysl a srdce a prostě

jsou tady – a na nás je se k nim nějakým způsobem postavit. Jiné očekáváme, můžeme se na jejich příchod připravit, můžeme se na ně těšit, obávat se jich nebo děsit, až nám kolena tlučou o sebe jako Belšasarovi v Babylóně.

Oslava jako duchovní disciplína spočívá ve svobodě rozhodnout se, jak přijmu to, co do mého života přišlo, co se do něj vlomilo – a také ve svobodě rozhodnout se, s jakým rozpoložením budu očekávat to, co už neodvratně vidím na horizontu nebo tuším za nejbližším kopcem. Tou svou realizovanou či připravovanou reakcí, tím svým rozhodnutím totiž mohu oslavit svého Boha! Mohu vzít produkty těch prožívaných a realizovaných duchovních disciplín, podtrhnout je, sečíst a postavit na tom svůj dnešek, zítřek, pozítřek a život. Mohu se rozhodnout zůstat stát, bojovat nebo utéct, přijmout nebo odmítnout, sehnout se nebo zůstat stát, přelézt nebo podlézt, děkovat nebo kvílet. A to mé rozhodnutí nezůstane bez následků, protože žiji svůj život ve válečné zóně, na bitevním poli, na šachovnici velkého sporu. Nejsem divákem, jsem figurou ve hře, i když jen třeba osmým pěšcem z osmi nebo osmi-miliardtým pěšcem z osmi miliard. Moje rozhodnutí může zavýsknout k Boží oslavě, vykřiknout strachy nebo zadunět k pohřbu. Jednou, podruhé, potřetí – a vytvořit tak v mém životě píseň, která není setrvale stejná, občas stoupá a občas klesá, ale lidi kolem mě může oslovit, vlít jim do žil radost a touhu, nebo ospalost a rezignaci.

Žijeme ve světě dvou možností, ne tří. Není možnost zůstat neutrální. Všim, k čemu se rozhoduji, každým svým rozhodnutím oslavuji buď svého Boha, nebo cokoli a kohokoliv jiného – a to cokoli a kdokoli má vždycky společného jmenovatele, jak tento pojem známe z matematiky. Jak jsme to řekli o kousek výše? „*Tou svou realizovanou či připravovanou reakcí, tím svým rozhodnutím totiž mohu oslavit svého Boha! Mohu vzít produkty těch prožívaných a realizovaných duchovních disciplín, podtrhnout je,*

členů sborů

EVROPA A ADVENTISTÉ

Prvním neoficiálním misionářem, který přišel do Evropy šířit myšlenky adventismu, byl Michal Belina Czechowski (1818–1876). Původem Polák, emigroval však do Ameriky a zde poznal adventistické učení. V roce 1864 přijíždí do údolí valdenských v Itálii, kde je pokřtěna první adventistická věřící na evropském kontinentu. Z Itálie odchází Czechowski do Švýcarska a zde v obci Tramelan vzniká v roce 1867 první adventistický sbor v Evropě.

První evropský sbor, Tramelan, Švýcarsko

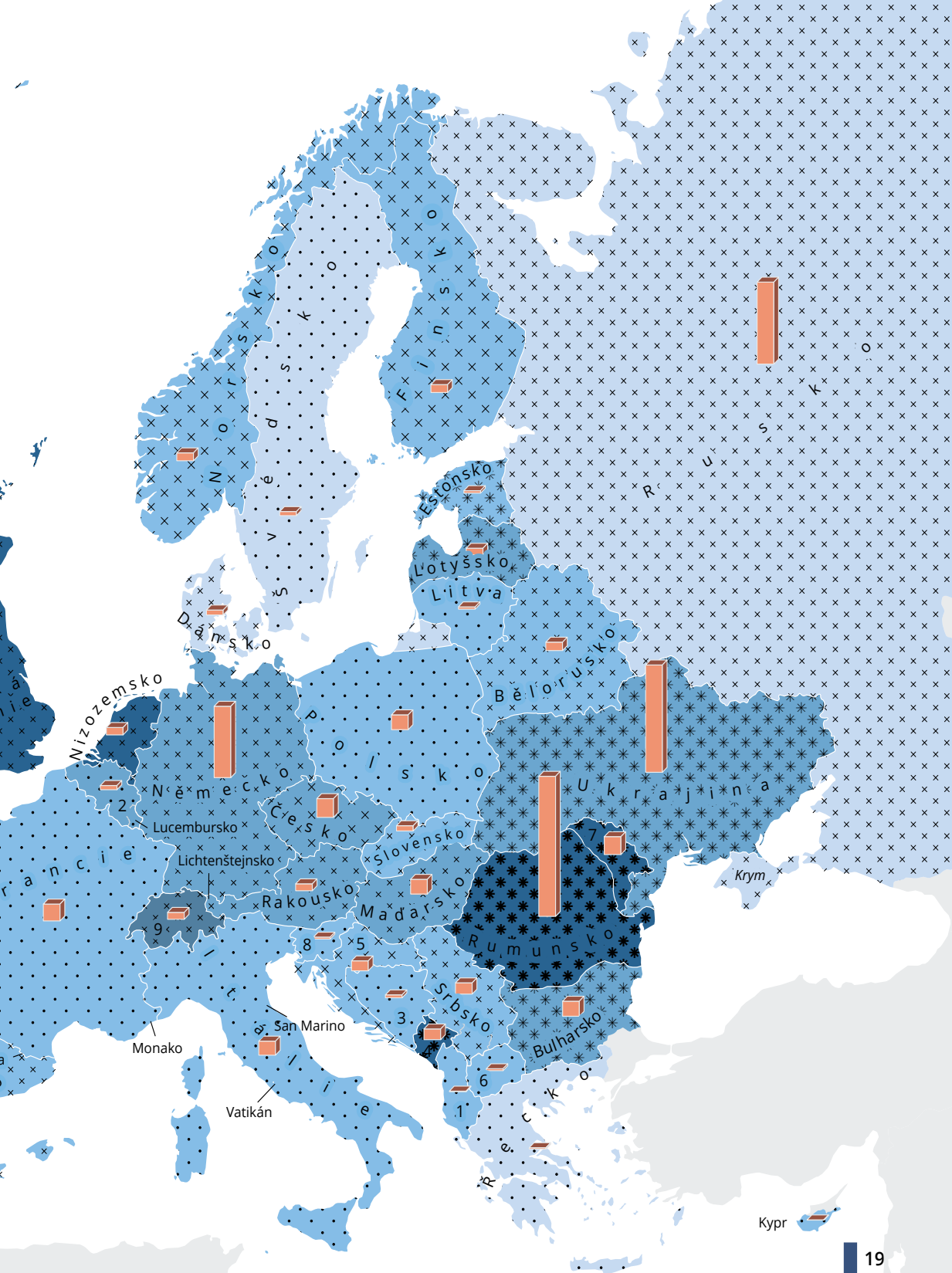
Ze Švýcarska se adventismus šíří dále do Německa, Francie a dalších zemí. Na základě rozvíjejícího se díla poslala Generální konference do Evropy prvního oficiálního misionáře. John Nevins Andrews (1829–1883) organizuje misijní práci v Evropě a sídlem misie se stává Basilej. Je vydáván časopis *Les Signes des Temps* (Znamení doby) a je udržován kontakt s dvanácti dalšími adventistickými společenstvími v Evropě.

Velký vliv na šíření adventismu v Evropě měl Němec Ludwig Richard Conradi (1856–1939). Působil ve Švýcarsku, Rusku, Nizozemí i Německu. Díky jeho práci se v roce 1888 centrum evropské misie přesunulo z Basileje do Hamburku, kde byla založena misijní škola pro kolportéry (prodejce tiskovin

1000

800

600

EVROPA – ORGANIZAČNÍ

První sdružení v Evropě vzniklo již v 70. letech 19. století pod názvem Švýcarské sdružení. Sídlilo v Basileji a patřilo do něj třináct adventistických společenství v Evropě. Později bylo přejmenováno na Středoevropské sdružení a zahrnovalo všechny evropské země mimo Velkou Británii a Skandinávii. Došlo také k přeložení sídla sdružení i centra misie do Hamburku v Německu.

V roce 1901 byla založena evropská generální konference. Ta však byla z finančních důvodů o 7 let později rozpuštěna a od té doby samospráva funguje jen na úrovni sdružení, unie a divize podléhající Generální konferenci ve Spojených státech.

Struktura organizace evropského pole se během 20. století často měnila, především v důsledku politických změn v jednotlivých státech. Do roku 1928 zde byla Evropská divize, od roku 1929 byla tato divize rozdělena na více samostatných divizí, např. Jihoevropská, Středoevropská a další. Změna organizace proběhla v 70. letech, kdy byly

menší divize napříč Evropou i Afrikou spojeny do několika větších a ty nesly názvy Severoevropská-západoafrická a Euroafrická. Východní část Evropy spadala pod divizi Sovětského svazu.

Současné rozdělení evropských států do Interevropské, Transevropské a Euro-Asijské divize, dále do unií a místních sdružení pochází z roku 2012.

Ústředí Evropské divize v roce 1886, Basilej, Švýcarsko – na schodech stojí i Ellen G. Whiteová

STRUKTURA

*Ústředí Transevropské divize v roce 2019,
St. Albans, Velká Británie*

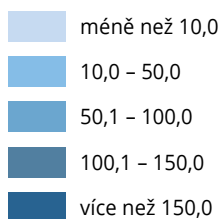

Pro účely znázornění dostupných statistických údajů byly tyto státy spojeny:

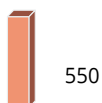

Andorra a Španělsko
Kosovo a Srbsko
Lichtenštejnsko a Švýcarsko
Lucembursko a Belgie
Malta, San Marino a Itálie
Monako a Francie

Počet členů [na 1000 km²]*

Počet sborů*

Počet členů [na 100 000 obyvatel]*

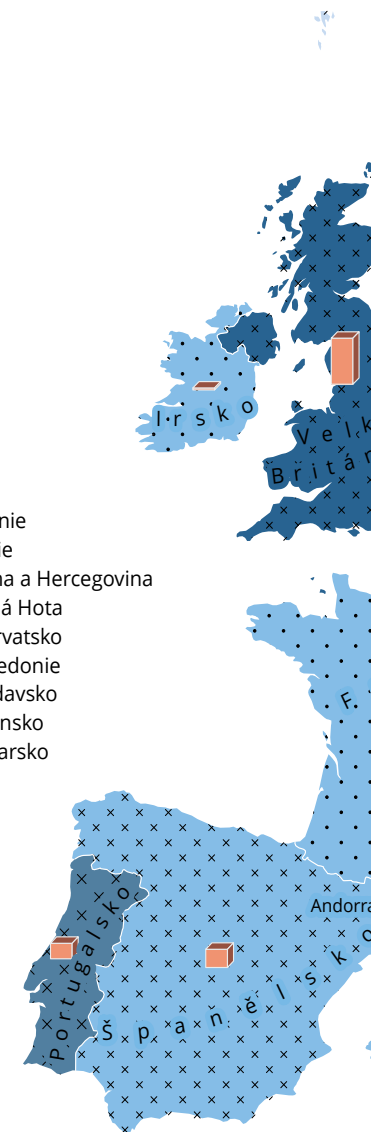

* k roku 2017

- 1 Albánie
- 2 Belgie
- 3 Bosna a Hercegovina
- 4 Černá Hota
- 5 Chorvatsko
- 6 Makedonie
- 7 Moldavsko
- 8 Slovinsko
- 9 Švýcarsko

hranice států
 hranice statistické jednotky

300 km

Počet sborů v roce 2017

od domu k domu), vydavatelství a také sbor. Pod jeho vedením byli misionáři vysíláni do Německé východní Afriky (dnešní Tanzanie). V roce 1899 byl ve Friedensau u Magdeburgu založen první adventistický seminář v Evropě. V roce 1914 se k adventismu hlásilo více než 33 000 věřících. Jeho vliv se dále rozšířil do Afriky, Latinské Ameriky a na Přední východ.

V roce 2018 se v Evropě scházelo 370 906 členů ve 5 422 sborech a tato čísla stále rostla. Nejpočetnější skupinu adventistů najdeme v Rumunsku, kde se 64 621 členů shromažďuje ve 1 095 sborech. Dva sbory s celkem 94 věřícími se nacházejí na Kypru. Jediné místo v Evropě, kde adventistu ne-najdete, je Vatikán.

370 906
5 422

sečíš a postavíš na tom svůj dnešek, zítřek, pozítřek a život.“ Když prožíváš a realizuješ ve svém životě vztah s Ježíšem Kristem, pak dříve či později budeš postaven před výzvu ke STUDIU, MODLITBĚ, ROZJÍMÁNÍ, PŮSTU, JEDNODUCHOSTI, SAMOTĚ, Poddanosti, Službě, Vyznání a Bohoslužbě a před touhu po Vedení Bohem. Prožiješ s těmi pojmy, s těmi disciplínami, s těmi duchovními disciplínami nějakou zkušenost – a pokud je skutečně prožíváš a praktikuješ, pak ony budou mít vliv na tvé každodenní rozhodování – a ve tvém rozhodování a životě budou zaznívat tóny a pasáže k Boží oslavě – budeš žít duchovní disciplínu OSLAVA. Nezáleží na tom, jestli jsi polenem nebo středem pozornosti, jestli máš v těle rytmus, v uších hudební sluch a v srdci sklon se spíše radovat než být vážný. Tahle OSLAVA je pro každého, pro všechny větroplachy i všechna polena. Je to velká, non-stop otevřená oslava pro všechny, pro mne i pro tebe, každodenně prožívaná v řadě rozhodnutí a v řadě situací – navzdory všemu nepochopitelnému, nepřijatelnému a neradostnému. Navzdory tomu, že ta oslava frčí uprostřed války, na bitevním poli. Zapoj se do ní – a celému vesmíru bude jasné, na čí straně stojíš a že máš na facebooku status „zadaný, zadaná“ – že jsi Boží, protože s Bohem chodíš, protože máš s Bohem vztah. Kdyby tomu tak nebylo, byl bys na jiné akci – na pohřbu, ne na oslavě.

A tak je oslava poslední z duchovních disciplín – jako disciplína „podtržení“, jako disciplína „součtu“, jako disciplína finální. Finis coronat opus – konec korunuje dílo.

A tady musím říct něco důležitého. Něco zásadního. Něco, co rozhodně tady, téměř na konci seriálu o spiritualitě musí znovu a nahlas zaznít. Spasení budeme ty a já z milosti, ne z praktikování duchovních disciplín. Spasení je z víry (v tom je ta milost), ne ze zbožného výkonu. Ta víra, ze které je spasení, to řecké „pistis“ i hebrejské „emúná“ se dá česky přeložit jako důvěra. Důvěra nevyvěrá z výkonu. Důvěra nevyvěrá dokonce ani ze zbožného výkonu. Důvěra vyvěrá ze vztahu. Důvěra vůči Bohu se rodí z poznání Boha – z toho, že začínám poznávat, jaký je, jak jedná, že mu lze

důvěřovat, že mu toužím důvěřovat. Z poznání Boha se důvěra rodí – a ze vztahu s Bohem důvěra roste, mohutní a sílí. A ten vztah s Bohem se realizuje prožíváním, uplatňováním duchovních disciplín, ať jim tak říkáš, nebo neříkáš. Bez studia, modlitby, rozjímání, půstu, jednoduchosti, samoty, poddanosti, služby, vyznávání, bohoslužby, bez touhy po vedení Bohem a bez touhy oslavovat Boha by ten vztah byl formální, plochý, devalvovaný. Byl by to vztah bez vášně, vztah vlažný. Nebyla by to důvěra, byl by to jen zájem. A tak spasen nejsi z praktikování duchovních disciplín, ale z víry, z důvěry, ze spolehnutí se na Boha, z milosti – ale bez praktikování duchovních disciplín by sis o existenci své důvěry a svého spoléhání lhal o kapsy – k vlastní škodě a vlastnímu pohřbu.

Můj a tvůj život, těch pár desítek našich let, jednou něco či někdo podtrhne, sečte a deponuje do hrobu. Nevím, kdy to nastane. Všichni jsme infikováni smrtelnou chorobou – hříchem. A žijeme své životy ve válce, na bitevním poli.

Ten seriál o spiritualitě vychází od ledna 2019, je to dnes nějakých sedmnáct měsíců. Sedmnáct měsíců, to je 1,4 roku. A to představuje 2 % sedmdesátiletého lidského života. Než jsem ten seriál začal psát, muselo se v mém životě stát několik důležitých věcí – a byl to rychlý spád a velké věci, hlava mi z nich šla kolem, někdy od roku 2010 do dneška. Nějakých 10 let, zhruba 14 % sedmdesátiletého lidského života.

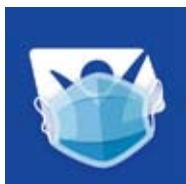
Když se podívám na těch deset let zpátky, jsem Pánu Bohu vděčný. Proměnil můj život, mé srdce, mé vztahy. Stále je mění. Kdyby těch deset let bylo jiných, byl by jiný můj život, mé srdce, byly by jiné mé vztahy. S Bohem – i s lidmi. Hodně jiné. To klíčové v těchto deseti letech, co je odlišilo od předchozích 17 let po křtu, bylo postupné objevování duchovních disciplín jako disciplín, jako systematické náplně každého dne. To objevování stále pokračuje, stále odkrývá nové, vzdálenější horizonty. Je to vytrvalostní běh, ne sprint. Dvačtyřicet let svého života, větší polovinu běžného sedmdesátiletého života, jsem se snažil sprintovat: vždy zpět na start, zakleknout, vyrazit – spadnout – ležet – vstát – na start – zakleknout – vyrazit...

Pořád dokola. Je to spirála. Je to pohřební spirála víry, pohřební spirála zápalu pro Krista. Vytrvalostní běh, to je jiná káva. Vyžaduje systém – ale přináší ovoce. Ne ovoce výkonu, ale ovoce milosti. Nepoznáš ho ty, uvidí je na tobě druzí. Není to frčka na nárameníku – vždyť od Boha máme ovoce, které neseme. Pole mého života je plné plevele, náletových keřů, jen při pozorném pohledu tu a tam (alespoň doufám) probleskne ovoce. Pokud tam je, je to ovoce vztahu s Bohem, ne ovoce výkonu

pro Boha. Vztah s Bohem buď roste, nebo se scvrkává. Rovnovážný stav neexistuje. Aby náš vztah s Bohem rostl, k tomu slouží těch čtrnáct článků o spiritualitě. Proto jsem je psal – pro tebe i pro sebe. A poslední, patnácté slovo si k tomu řekneme příště. Příště to totiž bude o tom, co dál, co s tím, co jsme četli. Jak s tím naložit – a kam (možná) pokračovat.

Těším se na vás příště!

JAN VOJVODÍK, c168@SEZNAM.CZ

TOP POŘADY HOPETV V DOBĚ KARANTÉNY

Zastihla nás nezvyklá situace, a tak máme víc času než kdy jindy číst knihy, které jsme doteď odkládali, nebo sledovat pořady, na které jsme doposud neměli čas. Doporučujeme vám TOP pořady z naší produkce!

Samostudiem ke kvalitnějšímu životu!

Poslední dobou se svět začal točit o něco pomaleji, a tak máme nyní více času pozastavit se nad základními otázkami našeho života: Proč jsme vůbec tady? Má to všechno nějaký větší smysl? V pořadu **Hledání 2** procestujete z pohodlí svého gauče svět, nahlédnete do starověkého Kumránu nebo navštívíte deštné pralesy Jižní Ameriky, abyste zjistili, že za tím vším je něco víc. A blíží se to mlovými kroky! Série **Majstrštyk** pak poskytne pohled na duchovní otázky skrze známá umělecká díla. Možná proto je tento pořad obzvláště umělecky povedený!

Doma si v karanténě můžeme začít lézt velmi brzy na nervy. Dříve než se nadějeme, může nás stihnout ponorková nemoc. Co potom? Budovat partnerské vztahy můžete spolu se svou drahou polovičkou nad **Projektem rodina**. Vztahová poradkyně Milena Mikulková vás provede různými epizodami vašich vztahů.

Baví vás dějiny?

Jestliže jste fanoušek dějin, otitulkovali jsme pro vás první sérii pořadu **Kořeny víry**. Vydáte se v nich na dobrodružnou cestu po celém světě, přičemž budete sledovat samotné kořeny křesťanské reformace a setkáte se také s historicky velmi zajímavými osobnostmi. Co se týče dějin tuzem-

ských, natočili jsme dokument **První adventista ve střední Evropě**, který mapuje stoleté dějiny adventismu ve střední Evropě. Sledovat také můžete dokument **1952** o represích, jimž Církev adventistů sedmého dne v 50. letech musela čelit.

Udělejte si popcorn doma!

Do kina se teď na nějakou dobu asi také nepodíváme, a proto je to výjimečná příležitost udělat si kino doma! Krásný dokument pro páteční večer **Prožít klid** je uměleckým ztvárněním toho, jak lidé po celém světě prožívají sobotu. S popcornem v ruce můžete také sledovat celovečerní historický film **Pověz to světu** (Tell the World), který je žhavou novinkou, poutavě vyprávějící počátky adventního hnutí v 19. století. Film je opatřen českými titulky. Dabovanou verzi (čeština a slovenština) si můžete zakoupit v nakladatelství Advent-Orion, spol. s r. o., nebo v e-shopu Maranatha, z.s., a ve Štúdiu Nádej.

Nezapomínáme ani na děti!

Nezapomínáme ani na vaše nejmenší. Ihned po vypracování domácích úkolů jim za odměnu můžete pustit **Příběhy pro děti** (3–10 let). Postupně náš archiv doplňujeme také o starší animované dětské pořady – už nyní můžete sledovat **Řetízky příběhů** (5–8 let).

ADRA pomáhá

V době, kdy píší tento článek, vím toho mnohem méně než vy, kteří ho právě nyní čtete. Před mnou je těžký úkol. Budu psát o něčem, co se objevilo pro většinu společnosti velmi nečekaně a zároveň velmi intenzivně.

Objevila se slova, která jsme v běžné mluvě dosud moc nepoužívali. Koronavirus, karanténa, roušky a mnohé další.

A začala se hodně používat slova jako strach, nákaza, odpovědnost, sobectví a tak dále.

Ale naštěstí se také objevovala slova pomoc, spolupráce, naděje...

Když se v Číně objevil nový virus, téměř nikdo si nepřipouštěl jakoukoliv hrozbu nebo nebezpečí pro vyspělou společnost. Vždyť medicína a věda

obecně kráčí mílovými kroky vpřed. ONO se to nějak vyřeší. A také víme, že média se ráda chytají jakékoliv senzace a tu ještě patřičně nafouknou.

O to silnější byl šok, když se virus začal šířit a společnost kolabovala fyzicky, psychicky i ekonomicky. Lidé v takto těžkých časech vzhlížejí k politickým představitelům, k vládám a parlamentům. A také k humanitárním organizacím.

Snad každý aspoň trochu empatický člověk a každá organizace zaměřená na dobro se snažili pomáhat.

Také ADRA ČR se zapojila do pomoci, protože je vždycky tam, kde je to potřeba. Veřejnosti i členům církve nabídla dvě možnosti zapojení se do pomoci.

Přes dobrovolnická centra se mohli lidé zapojit do pomoci seniorům. Jak a proč zrovna jim?

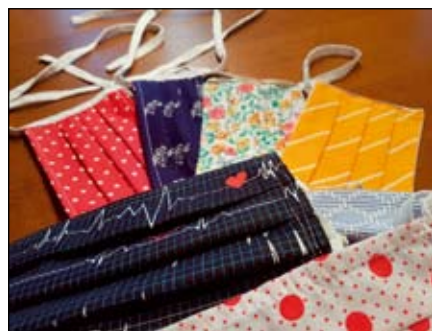
Senioři patří mezi nejohroženější skupinu obyvatel. Často trpí různými nemocemi, jejich soběstačnost je omezena a bývají odkázáni na pomoc a podporu druhých.

ADRA nabídla seniorům, že jim prověření a odborně proškolení dobrovolníci zajistí pořízení a donášku nákupu a léků.

Druhou možností zapojení se do pomoci bylo vyhlášení speciální sbírky, díky níž lidé mohli pomáhat příspěvkem na výrobu a zakoupení ochranných roušek, dezinfekčních přípravků, gelů a rukavic pro dobrovolníky. Prostředky ze sbírky se rovněž použijí na náklady na pohonné hmoty a na koordinaci dobrovolnické činnosti.

Možná že když toto čtete, jsou má slova vlastně jen shrnutím nedávných událostí. Možná že jsme už z nejhorsšího venku a vše má dobrý, když ne konec, tak aspoň průběh.

Ale možná stále bojujeme. Možná že stále tato země a svět potřebuje naši/vaši pomoc. Pokud to tak je, chci vás poprosit: máte-li ve své blízkosti Dobrovolnické centrum ADRA, kontaktujte jej s nabídkou pomoci. A pokud ne,

podpořte svým příspěvkem pomoc na speciálním účtu pro pandemii virem COVID-19. Číslo účtu je 66888866/0300, variabilní symbol 111.

Díky za vaši pomoc a podporu.

ROMAN MAŠLÍK

Monitorovací cesta do Bangladéše

Obrazy neúprosné chudoby života ve slumu střídala radost ze života dětí a úsměvy maminek. Navzdory strachu z budoucnosti a neustálé životní nejistotě se většina chudých Bangladéšanů dokáže radovat z maličkostí, milovat své blízké a každý den se pokoušet žít, jak nejlépe dokážou... Vyrátil jsem na monitorovací cestu do Bangladéše a strávil několik dní s dětmi a jejich rodiči ve slumovém vzdělávacím centru Čalantika v hlavním městě Dháka.

Bangladéš

Snad nikdo, kdo poznal Bangladéš osobně, nezapomene vzdát hold místním lidem. Bangladéšané jsou opravdu skvělí, milí a pohostinní. Je snadné se téměř s kýmkoliv na ulici pustit do řeči a vyměnit si několik upřímných úsměvů. Země je turismem prakticky nepoznamenána a člověk je neustále předmětem zájmu místních – po dlouhém stisknutí ruky, které je pro Bangladéšany typické, obvykle následuje otázka, ze které země pocházím, a nově uzavřené přátelství je stvrzeno společnou selfie fotkou. Mnozí se také ptají na moje dojmy z Bangladéše. Když odpovídám, že jsem překvapen, jak moc milí Bangladéšané jsou, a že mi velmi chutná jejich jídlo, hrdě se usmívají a opět mi podávají ruku.

Positivní přístup k životu si Bangladéšané udržují navzdory chudobě, ve které většina z nich musí žít. Socioekonomické rozdíly v bangladéšské společnosti jsou obrovské. Nic jako střední třída prakticky neexistuje. Jen obrovské bohatství a chudoba. Chudý člověk jako jedinec nemůže v těchto poměrech obstát. Bangladéšané proto udržují silná rodinná pouta, která jedinci poskytují zázemí a určité jistoty. Ačkoliv je pro miliony lidí v Bangladéši každý den bojem o prostředky k holému přežití, blízkost druhých poskytují záchrannou síť před pádem do malomyslnosti a pocitu odcizení, jak to často potkává nás v atomizované a individualizované západní společnosti.

Život ve slumu

Slum Čalantika je jakýmsi mikrosvětlem. Obývají ho tisíce lidí, má svůj vlastní život a pravidla. Děti si zde hrají v malých uličkách, ženy vaří ve společných kuchyních a ve slumových kioscích se prodává čaj, rýže a sladkosti. Ačkoliv jsem se ve slumu ocitl mezi těmi nejchudšími a v nepředstavitelně těžkých podmínkách, nespátril jsem jednoduše bídu a neštěstí. Lidé zde žijí své rodinné životy, jejich radosti a strasti,

své příbytky ze dřeva a plechu udržují čisté, opravují cesty z prken a vaří čerstvé jídlo ze surovin z místního trhu. Životy lidí ve slumu jsou prostoupeny chudobou, nejistotou i strachem z budoucnosti, přesto se dokážou radovat z maličkostí, neopouští je naděje a vůle k životu.

Setkání s dětmi

Setkání s dětmi bylo krásné a emotivní. Jsou jako děti všude jinde – veselé, plné radosti ze života, zvědavé a pořád vymýšlejí hry. Každou chvíli někdo přišel a chtěl se fotit, zpívat a tancovat.

Návštěva zdaleka byla pro ně velkým zpestřením. Bylo jasné, že děti jsou v centru velmi rády a cítí se zde jako doma. Klíčový podíl na tom mají skvělé paní učitelky, jejichž přístup je velmi mateřský a současně profesionální. Děti v centru naleznou citlivé pochopení i systematickou výuku, která jim pomáhá bez problému zvládat povinnou látku ve škole. Bylo skvělé vidět, že děti jsou v dobrých rukou.

Radost a bezstarostnost dětí silně působila spolu s obrazy podmínek, ve kterých musejí žít a ve kterých by byly prav-

děpodobně odsouzeny zůstat i v budoucnu, nebýt pomoci ze strany ADRA a českých dárců. Děti si tuto pomoc velmi dobře uvědomovaly. Vděčné byly také jejich maminky, chápaly důležitost vzdělání pro své děti, děkovaly za kurzy gramotnosti, které jsou pro ně pořádány, a vyjmenovávaly pozitivní dopady vzdělávacího centra v jejich životě.

JAKUB ŽABA, KOORDINÁTOR VZDĚLÁVACÍHO CENTRA ČALANTIKA

Výroční setkání DC ADRA ČB – ocenění dlouhodobých dobrovolníků

Ve čtvrtek 27. února proběhlo slavnostní setkání Dobrovolnického centra ADRA České Budějovice při příležitosti ocenění dobrovolníků, kteří svou práci – službu – dělají bez přestávky už více než 10 let!

Celá akce proběhla pod záštitou Rady města, v krásných prostorách obřadní síně Magistrátu města České Budějovice, za přítomnosti mnoha vzácných hostů.

Program byl složen z krátkých proslavů náměstka primátora Viktora Vojtka, ředitele ADRA CZ Radomíra Špinky, vedoucí DC ADRA ČB Ivany Kyselové a jednoho z oceněných dobrovolníků Zbyňka Candry. O hudební vstupy se postaralo smyčcové trio White Strings a vrcholem programu bylo samotné předávání ocenění.

Jak se píše na stránkách města České Budějovice, náměstek primátora Viktor Vojtko ve svém uvítacím projevu vyzdvihl význam dobrovolnictví a ocenil jeho přínosy. „Je to aktivita, která má smysl a přináší obohacení nejen těm, kteří pomoc potřebují, ale i těm, kteří ji poskytují,“ řekl. Ředitel ADRA ČR Radomír Špinka ve svém projevu zase připomněl, že důvod, proč existuje ADRA, je nejen pomáhat lidem, kteří jsou v nouzi, ale také pomáhat lidem, kteří jsou sami a kteří jsou opuštěni. V současnosti už máme v České republice 15 dobrovolnických center a jenom za rok 2019 učinili naši dobrovolníci v rámci celé republiky přes 41 tisíc návštěv.

Vedoucí dobrovolnického centra Ivana Kyselová poukázala na to, že za každým dobrovolníkem stojí nějaký příběh, proto byly čteny krátké medailonky

*Dobrovolnice, které vykonávají
dobrovolnickou službu více než 10 let*

představující oceňovaného dobrovolníka, jeho práci, jeho životní motto a nejsilnější zážitek z dobrovolnické práce.

Ocenění dlouhodobí dobrovolníci dostali kromě jiných dáreků pamětní plaketu, která je symbolem poděkování za službu, kterou pro společnost a konkrétně pro desítky seniorů či lidi s postižením za více než 10 let udělali.

Po skončení celé akce bylo v předsálí připraveno pohoštění, takže bylo ještě mnoho času na vzájemné sdílení se a vyměňování si zkušeností.

Máme velkou radost z celé akce, z pozitivních reakcí přítomných a hlavně z pozitivních reakcí oceněných dobrovolníků. ☺

LUĀA KYSELA

VE ZLÝCH ČASECH MŮŽE DOZRÁVAT NEJLEPŠÍ OVOCE

Doba koronavirová přinesla asi každému z nás nějaké obtíže. V nesnadné situaci se mnozí ocitli, ocitají a pravděpodobně ještě budou ocitat z důvodů zdravotních, psychických nebo ekonomických a sociálních. Pro neslyšící je to však obtížná doba ještě také jinak.

Představte si, že jste v osobním kontaktu s druhými lidmi odkázáni na odezírání z jejich rtů a tváří – a najednou všichni kolem vás nosí na obličejích roušky. Nejste schopni rozumět vůbec ničemu. Anebo používáte znakový jazyk, jehož důležitou součástí je mimika – a opět kvůli rouškám nemůžete dobře komunikovat ani s těmi, kteří tento jazyk ovládají, včetně tlumočnicků. A důležité informace o tom, co se to vlastně děje a co se v těchto dnech musí nebo nesmí, se dozvídáte velmi obtížně – především z internetu, kde jsou velmi složité a často zmateně prezentovány. Vy neovládáte dobře ani mluvený, ani psaný jazyk (protože to není váš mateřský jazyk), a tak se v celé situaci zkrátka příliš neorientujete – a kolem vás narůstá strach a panika...

Chtěl bych poděkovat všem, kdo se v naší církvi v posledních týdnech snaží, aby třeba právě naši neslyšící členové a přátelé něco podobného

nemuseli zažívat. Díky našim tlumočnicím se daří zajistit každou sobotu tlumočení vždy jednoho z online přenosů do znakového jazyka. Díky sborovým technikům se najednou uskutečňují tlumočené přenosy i z těch sborů, které to do této doby nikdy nevyzkoušely – a kdyby nevyvstala ona akutní nutnost, zřejmě by se tím asi nezabývaly. Díky dalším sborovým dobrovolníkům jsou dokonce i záznamy každovečerních přenosů na YouTube následně opatřeny titulky – ačkoliv ještě před několika měsíci jsme měli velký problém najít dostatek ochotných zájemců o spolupráci při titulkování pořadů pro neslyšící. Během několika málo hodin od žádosti rozeslané přes České sdružení jsme díky ochotě lidí v církvi měli k dispozici také průhledné ochranné štíty pro naše tlumočnice (ačkoliv je to dnes obecně jeden z velmi nedostatkových artiklů). Zkratka mimořádná vstřícnost v mimořádné době dokáže mimořádné věci – někdy by se člověk téměř nebál použít i slovo „zázraky“ (snad i větším zázrakem než samotný nadpřirozený zásah shůry je, když se lidé rozhodnou s Boží pomocí uskutečnit dobré věci, které by jinak přirozeně nedělali).

Děkujeme tedy zejména našim spolupracovníkům ze sborů Praha-Smíchov, Praha-Vinohrady,

Vojkovice, Brno-Střední – a jestli nouzový stav brzy neskončí, možná i dalších, o kterých zatím ještě nevíme. Chce se mi věřit, že jako jeden z pozitivních následků aktuální krize by v církvi mohla přetrvat právě tato neobyčejná ochota a vstřícnost, která se jinak z většinové společnosti pravděpodobně po odeznění nejvyšší nouze zase

brzy vypaří. K nám křesťanům by přece ale měla tak nějak neodmyslitelně, přirozeně a trvale patřit. Je to přece něco jako dobře zralé ovoce Božího Ducha.

J. SLOWÍK,

KOORDINÁTOR ADVENTISTICKÉ SLUŽBY
LIDEM SE SPECIÁLNÍMI POTŘEBAMI V ČSU

PRÁZDNÁ MODLITEBNA

Poslední březnovou sobotu jsem se vydal do modlitebny a našel jsem ji v 9.00 hodin prázdnou. Do půl desáté nikdo nepřišel. Byl jsem tam úplně sám.

Řeknu vám, je to takový zvláštní pocit, zvláštní ticho, zvláštní atmosféra. Kdybych patřil mezi letniční křesťany a věřil na tajné vytržení, mýsl bych si, že všichni už jsou v nebeském království a já jediný jsem tu zůstal. Ani bych se nedivil, takový hříšník. Díky Bohu, pokud se nerouhám, je realita jiná. Z nařízení vlády ČR zaznělo: nouzový stav, zákaz scházení v souvislosti s opatřeními na ochranu proti šíření koronaviru.

Protože jsme zodpovědní občané a křesťané, zůstali jsme ve svých domovech a každý se učíme uctívat Hospodina, jak umíme. Myslím si, že je to pro všechny nová situace a prostor pro to, něčemu se naučit.

Výzva, před kterou jsme postaveni, je nepřebírat jen slova a myšlenky, které pro nás už někdo „předžvýkal“ v kázáních, zamyšleních apod., ale využít ten čas a přistupovat k Bohu osobně, hledat ho intenzivněji, jinak a každý víc sám za sebe. Někomu se to daří lépe, jinému hůře. Někdo si dá tu práci a ztíší se před Bohem i sám před sebou, otevře Písmo a učí se naslouchat Bohu. Jiný „sjiždí“ jednu online bohoslužbu za druhou a vybírá ty nejlepší myšlenky, písně, záběry... A možná že jsou i tací, kteří si naplánovali prázdniny od bohoslužby a sbírají síly na nový maratón příprav a organizování, až se možnosti zase otevrou. Každopádně každý je nucen trochu přibrzdit a přemýšlet nad tím, co je opravdu důležité.

Pro mě bylo toto sobotní ráno opravdu požehnané. Postavil jsem se za kazatelnu a nemusel jsem kázat (sobotní kázání jsem předtočil a umístil na web s předstihem). Díval jsem se do řad, jako byste tam byli. Představoval jsem si vaše obličje a modlil jsem se za vás a vaše potřeby. Pak jsem procházel uličkami mezi jednotlivými řadami a v modlitbě jsem pokračoval. Děkoval jsem za vás jednotlivě Bohu a těšil jsem se na chvíli, kdy opět obsadíte svá místa a zaplníte řady. Nemohli jsme být pospolu, a přesto jsme si byli blízko. To je velká vymoženost, kterou my křesťané máme. Bůh ve své vševědoucečnosti věděl, že tento vynález se bude nejednou v dějinách lidstva hodit. Hospodin nám může požehnat i v tomto období „sucha“ a poukázat na možnosti, které jsme přehlíželi, nedocenili nebo na ně zapomněli. Zřejmě budou ještě další, podobné příležitosti, než Pán přijde. Nebojme se jich. Bůh – Immanuel – je v tom s námi, pro něho je každý z vás důležitý.

MARTIN ŽŮREK, KAZATEL SBORU ZLÍN

FACEBOOKOVÁ STRÁNKA YoB CASD

Už cca 5 let funguje projekt facebookové stránky pro mladé nejen z Českého sdružení pod názvem YoB CASD (Youth of Bohemia). Známy psycholog Philip Zimbardo prohlásil, že „sociální sítě jsou kokain třetího tisíciletí“, a všichni asi víme proč... Na druhou stranu naše děti i mladí lidé mají sociální sítě jako přirozenou součást svého života prakticky skoro „od kolébky“ a každý rodič ví o tom slastném pocitu klidu, když našemu dítěti dáme místo sebe akční obrazovku mobilu či tabletu. Víme i o oprávněných výčitkách, když jsme svůj boj s obrazovkou našich dětí prohráli a šli jednodušší cestou klidu.

Projekt Facebook YoB CASD je od začátku projektem, který dělá tým mladých lidí pro své kamarády a vrstevníky. Za těch cca 5 let se v tomto týmu vystříдалo více lidí a pokaždé to byly na začátku nové a dobré nápady, které za čas vyčpěly, a jsme pořád v procesu nového a nového hledání „kudy“, aby byl obsah Facebooku YoB pro mladé lidi zajímavý a inspirativní.

Na začátku projektu jsme pracovali v diskuzních skupinách, kde měli mladí lidé možnost vyjádřit se k aktuálním tématům své doby, postupně jsme vyčerpali mnoho aktuálních témat a nebyly další.

V současné době nabízíme zajímavé aktuální články, inspirativní videa nebo recenze filmů. Když je možnost inzerovat nějakou zajímavou aktivitu či akci z křesťanského prostředí, pozvat lidi skrze YoB je ideální způsob.

Celý projekt je od začátku hledáním, jak využít jeden z dalších kanálů k povzbuzení našich mladých lidí, k pozitivní motivaci, informování a naměrování na Pána Boha a jeho hodnoty v tomto světě.

Budeme vděční za jakékoliv nápady „kudy dál“, případně jakékoliv zpětné vazby, nápady, inspirace, příspěvky.

Pište na e-mail yobcasd@gmail.com.

**ZA ORGTEAM FACEBOOK YoB CASD V. VONDRÁŠEK,
VEDOUcí ODDĚLENÍ MLÁDEŽE ČS**

ADVENTISTI AKO POKUSNÉ KRÁLIKY?

„Víra, viry a armáda. Adventisté si vojnu odsloužili jako pokusní králíci“ – pod tímto názvom vyšiel 14. apríla 2020 v magazíne Xman (idnes.cz) článok o projekte americkej armády „Whitecoat“, v ktorom sa na dobrovoľníkoch, prevažne členoch

cirkvi adventistov, testovali účinky obranných látok proti prípadnému napadnutiu americkej armády biologickými zbraňami.

Článok, žiaľ, uvádza niektoré neúplné a skreslené fakty či subjektívne novinárske hodnotenia. Na-

Niektorí z účastníkov pokusu

príklad, že „adventisté sedmého dne patrí medzi cirkve, ktoré svým členům zapovídají službu ve zbrani“. (Okrem absencie vyhlásenia cirkvi, ktoré by zakazovalo členom službu so zbraňou, ako príklad uvádzam údaj v článku „Young Adventists in a World War“ v Adventist Review zo 14. júna 2007, že v americkej armáde slúži v zbrani približne 7 500 adventistov.) V článku sa vyskytujú aj ďalšie faktické chyby, nechcem im však venovať príliš

veľa času a pozornosti. Vzhľadom na typ magazínu sa nedá očakávať výrazná odbornosť a objektívna uverejnených informácií. Nemá preto zmysel s nimi polemizovať.

Aktuálne na tento medicínsky výskumný projekt upozornil už 18. marca 2020 v cirkevnom časopise Adventist Review Richard Stenbakken, bývalý vedúci oddelenia kaplánskej služby pri Generálnej konferencii, v článku „Nedocenená úloha adventistov v zápase proti Covid-19“ s podtitulom „Keď odopierači nástupu na vojenskú službu slúžili ako ľudské testovacie subjekty“.

Píše, že už od roku 1950 armáda kontaktovala vedenie cirkvi adventistov, aby zistila jej postoj k biomedicínskemu výskumu a k vykonávaniu testov na ľuďoch. Po oboznámení s detailmi projektu, ktorý mal slúžiť na záchranu ľudských životov, napokon došlo k dohode o spolupráci pri nábore adventistických vojakov do programu.

Pravdou je, že takmer všetky dostupné cirkevné zdroje k téme otvorene hovoria aj o vnútornej opozícii, ktorá sa voči rozhodnutiu Generálnej konferencie vytvorila. Dobové americké médiá neoznačovali postoj vedúcich cirkvi za „obchod s ovečkami“, ale skôr za výraz naivity, ak sa domnievali, že ide o striktno medicínsky obranný výskum. Tvrdenie, že išlo o „obchod, pri ktorom cirkvi nabídla své ovečky na pokusy“, je preto prehnané a nezakladá sa na pravde.

Po vyše desiatich rokoch zapojenia do výskumu vedenie cirkvi prišlo s opatrnejším postojom, v ktorom mení svoju aktívnu úlohu pri spolupráci s armádou a odkazuje na individuálne rozhodnutie každého dobrovoľníka. Treba spomenúť aj kontext doby, kde zohrávajú kľúčovú úlohu dva faktory – tým prvým je atmosféra studenej vojny a druhým snaha cirkvi pomôcť adventistickým odopieračom vojenskej služby nájsť primeranú alternatívu služby v zbrani. Nežijeme tak ďaleko od doby, keď aj u nás vedenie cirkvi riešilo podobné zložité otázky a snažilo sa rôznymi cestami pomáhať vojakom v ich rozhodnutí zachovávať sobotu. Vráťane komunikácie a intervencie u predstaviteľov armády. Mladí adventistickí branci nemali veľa možností – buď podpísať pracovnú zmluvu na odpracovanie 10 rokov

Zariadenie, v ktorom sa konali pokusy

pri ťažbe uhlia, alebo eticky pochybné vybavenie tzv. modrej knižky.

Program Whitecoat je jednou z kapitol histórie cirkvi, ktorá je v našom prostredí pomerne podrobne objektívne spracovaná a za ktorú sa nemusíme hanbiť. Napriek diskutabilným, možno „naivným“ postojom vtedajšieho vedenia cirkvi je nepopierateľné, že ich kroky boli vedené snahou pomôcť tisíckam mladých adventistov zachovávať v neľahkej dobe Boží princíp ochrany života. Nemyslím si, že by sme ich mali na základe jedného titulu v internetovom magazíne odsúdiť. Ak obdivujeme pacifistu Desmonda Dossa za záchranu života desiatok zranených vojakov na bojovom poli, náš obdiv patrí aj tisíckam dobrovoľníkov programu Whitecoat, ktorí nie až takým dramatickým a viditeľným spôsobom a s okamžitým výsledkom pomohli zachrániť tisíce životov pred dôsledkami nákazy na infekčné ochorenia. A aby sme neboli voči autorovi článku nespravodliví, oceňujem a stotožňujem sa s jeho poslednou vetou, keď o mladých adventistoch, účastníkoch programu Whitecoat, napísal, že „na jejich nevojenskej obeť pro boj s víry a baktériami bychom neměli zapomenout“.

MIKULÁŠ PAVLÍK

KLUB PATHFINDER

VZPOMÍNKY NA HISTORII NAŠÍ ZLÍNSKÉ OBLASTI KP „BOBŘÍ STEZKA“

Přiznávám, že mě Jerry musel několikrát opakovaně prosit o sepsání krátkého ohlédnutí se za historií zlínské oblasti pathfinderů. Brzdilo mě nejen pracovní vytížení, ale bránil jsem se i nostalgií, která mě přepadala, když jsem začal vzpomínat na všechny ty krásné akce, které jsem si užíval spolu se svými kamarády už jako kluk. Nyní, já sám jako vedoucí oblasti, ještě víc dokážu ocenit úsilí a obětavost všech těch nadšenců, kteří věnují svůj volný čas vedení dětí v oddílech a přípravě společných akcí.

Dostal jsem úkol představit vám naši zlínskou oblast Klubu Pathfinder, a tak ho plním. Nicméně, musím hned na začátku připomenout, že akce pro děti a mládež se na Zlínsku s velkým úspěchem organizovaly daleko dříve, než byl v roce 1994 založen Klub Pathfinder. A to tehdy ještě pod hlavičkou „STEZKY“.

Nezapomenutelné byly NOČNÍ TOULAČKY a letní FRAMOVY TÁBORY NA DRŽKOVÉ. Fram Mališ stál u zrodu prvního oddílu ve zlínské oblasti s velmi příhodným názvem „Daleká cesta“, která ani po desetiletích nekončí, i když se v něm už vystřídaly děti tří generací. Tehdy Fram také založil tradici „velkého klání“ o GOLIÁŠŮV MEČ.

Jelikož jsem „pamětník“, tak si ledačos už nevybavuji do detailů, ale nezastupitelné místo v mých dávných vzpomínkách mají také hojně navštěvované SLOVÁCKÉ TŘICÍTKY, které připravovala skupinka mládeže z Veselí nad Moravou a okolí.

Prvním oficiálním vedoucím zlínské oblasti pathfinderů byl od roku 2002 všemi dětmi milovaný Libor Kloda. Sbor ve Veselí na Moravě ho podporoval a děti z tohoto sboru v té době tvořily nejpočetnější oddíl v naší oblasti. Díky nadšení Libora a jeho spolupracovníků se podařilo položit pevné základy naší „Bobří stezky“, zlínské oblasti KP, kterou tvoří sbory Zlín, Napajedla, Uherské Hradiště, Veselí na Moravě, Hodonín, Uherský Brod, Vsetín a Valašské Meziříčí.

Po Liborovi převzala vedení zlínské oblasti jeho „pravá ruka“ – Jana Borutová, známá všem pod přezdívkou „Jamisa“, která také odvedla veliký kus práce a patří jí naše poděkování.

Novinkou tehdejší doby byly oblastní akce, jako „FLORBALOVÁ KLÁNÍ“ nebo ŽLUTAVSKÉ „JARNÍ TÁNÍ“, organizované Olou Králíkovou, vůdkyní oddílu „Sovy“ z Napajedel. Díky jejím nápadům a energii si děti tuto akci, plnou netradičních her a soutěží, hned oblíbily. Jedná se o víkendovku, při které se děti nemusejí v sobotu loučit, ale užívají si celého víkendu ve žlutavské sokolovně až do nedělního oběda.

Ola pro děti ze Zlínska po neuvěřitelnou dobu dvaceti let pořádala i perfektní letní tábory tzv. „ŽLAB-JÁKOVY“, kterých se účastnily nejen děti z řad našich členů, ale i značný počet jejich kamarádů mimo sbor.

S příchodem Jerryho do naší oblasti v roce 2005 přibily i nové oblastní akce pathfinderů. Nesly název „ZLÍNSKÉ SAFARI“, „ZLIN-PONG“, „ZLIN-BALL“ a ve spolupráci s Framem znovu oživily oddíl Daleká cesta a tradiční „GOLIÁŠŮV MEČ“. Byly to víkendové akce plné zábavy, biblických testů a napínavého dobrodružství.

Po Jerryho odjezdu do Kanady pak několik ročníků od roku 2015 táhla vedení „Zlínského safari“ také Vilma Skřivánková na Halenkovicích. Nyní sice tato akce „odpočívá“, ale stále čeká na novou sílu, která ji probudí. Stálo by to určitě za to. (No řekněte, kde jinde můžete ulovit jelena nebo lva, a přitom žádnou krev neprolít?)

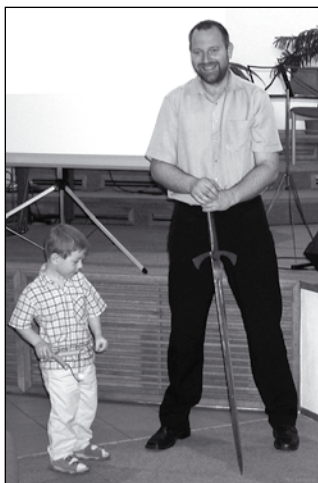
Již výše zmíněný „GOLIÁŠŮV MEČ“ má však dodnes své stálé a pevné místo v našem oblastním ka-

lendáři KP. Nyní tuto akci pořádají pro naši oblast nadšenci kolem manželů Miturových ze sborečku Valašské Klobouky. Je zajímavé vidět, jak biblická postava Goliáše každý rok vybudí děti z celé oblasti k tomu, aby si s ním znovu přišly poměřit síly.

Poměrně mladou, ale velmi oblíbenou akcí je „ZIMNÍ OLYMPIÁDA“, která se koná v Uherském Hradišti. Ten letošní ročník řídil Kamil Dědeček a jeho tým. Během ní si můžete „zalyžovat“ nebo „zabruslit“ v tělocvičně, i když venku zrovna žádný sníh není.

Další naší pravidelnou oblastní akcí je hojně navštěvovaná „OBLASTNÍ MÚZIČKA“ ve Zlíně. Motorem této akce byla po dlouhé roky Ilča Matulová. Ilonce v jejích pathfinderských aktivitách zdatně sekunduje celá rodina (např. její manžel Petr každoročně [po Jerry] pořádá při této příležitosti utkání v Kin-ballu).

Jsme hrdí na to, že naše oblast Bobří stezka má také každý rok své zástupce na celostátní soutěži ve znalosti Bible – STEZCE PÍSMÁKA. Děti z oddílu Majáci ze sboru Valašské Klobouky dokonce po několik let v celkovém hodnocení sahaly na ocenění nejvyšší.

Již po několikátý rok probíhá vícedenní akce pro „rovery“ – pathfindery nad 15 let – tzv. „PŘEŽITÍ V JESENÍKÁCH“. Koná se v lednu, v drsných horských podmínkách. Třeba jen takové brodění se s krosnou na zádech v metrových závějích je nezapomenutelným zážitkem i pro ty nejdvažnější. A takových zážitků při tomto „survivalu“ je v každém ročníku velké množství.

S novou oblastní akcí „DESKDAYS“ se tento rok přihlásil Michael Řádek ze Vsetína. Začínala v sobotní podvečer stolními hrami a s krátkým nočním odpočinkem pokračovala až do nedělního poledne. Ohlasy byly pozitivní.

☺ Určitě budu rád, když se uskuteční i její druhý ročník.

Každá z výše uvedených akcí je velmi rozdílná. To proto, aby si každé dítě mohlo podle svého zaměření vybrat tu „svou“. A když zrovna teď kvůli pandemii koronaviru žádné akce nemohou probíhat, můžeme se alespoň těšit z báječných vzpomínek.

Pořádání každé z těchto akcí je pro organizátory namáhavou dřinou; a neméně náročné je i vedení jednotlivých oddílů. Takže dovoluji, abych alespoň touto cestou poděkoval všem vedoucím oddílů pathfinderů, kterých ve zlínské oblasti máme v současné době šest – a to v Napajedlech, Vsetíně, Valašském Meziříčí, Valašských Kloboukách, Uherském Hradišti a ve Zlíně.

Tento prezentační článek chci zakončit úryvkem z e-mailu Libora Klody – prvního vedoucího oblasti –, kterého jsem požádal, aby mi pomohl se vzpomínáním:

„Jsem vděčný Pánu Bohu za velmi blízké vztahy s vedoucími oddílů, za jejich ochotu, obdarování a radost ze služby dětem. Prožíval jsem velkou radost z toho, když jsem viděl spokojené a unavené děti, které se vracely ve zdraví do svých domovů. Těší mě, když slyším, že Bobří stezka pokračuje. Pořád má dětem co nabídnout a jsou tam ochotní dospěláci, kteří se nechávají používat ke službě. Moc bych si přál, aby to také děti dokázaly ocenit a byly vděčné těm, kteří jim takto projevují lásku, i našemu nebeskému Tatínkovi.“

SEPSAL SOUČASNÝ VEDOUcí OBLASTI BOBŘÍ STEZKA – ROMAN VYČÁNEK SEN.

ZOO Lešná - Zlímské safari 2006

Oblastní Múzička ve Zlíně

Tábor Veselí na Moravě

**OBLAST KP
„BOBŘÍ STEZKA“**

Framův tábor

Jarní tání

Zlín-ball

Goliášův meč

První a poslední oblastní vedoucí s Framem

Po celá staletí si křesťané kladou otázku, jak správně rozumět svatým textům hebrejských Písem. Mají je číst a chápat stejně jako židé? Nebo se příchod Mesiáše odrazí i v jejich porozumění poselství Zákona, Proroků a Spisů? Nevystačí si křesťané jen s Novým zákonem? A jaký je vůbec vztah těchto dvou částí křesťanské Bible?

V této knize chtějí autoři Hans K. LaRondelle a Jon Paulien čtenářům nabídnout pohled na starozákonní texty ve světle toho, jak o nich mluvil a kázal sám Ježíš. Ten svým posluchačům nabízel překvapivě nový a svěží pohled na hebrejská Písma. Jestliže křesťané věří, že Ježíš je skutečně pravým Bohem i člověkem, pak musejí připustit, že je vlastně i autorem Starého zákona, a tudíž jeho nejlepším vykladačem – tím, který může dnešním čtenářům „otevřít oči“, podobně jako to kdysi udělal pro své učedníky na cestě to Emaus, když jim vykládal Písma (L 24).

HANS K. LaRONDELLE (1929–2011) byl významným adventistickým teologem a po dlouhá léta profesorem systematické teologie na Andrews University (Berrien Springs, Michigan). Narodil se a vyrůstal v Nizozemí, kde získal doktorát ze systematické teologie na Vrije Universiteit v Amsterdamu. Ve svém díle se výrazně zaměřoval na hermeneutické principy nezbytné pro správné chápání biblického textu. V češtině doposud vyšla pouze jeho kniha Světlo pro poslední dny: Poselství Ježíšových proctví pro poslední dobu (Maranatha, 2011).

JON PAULIEN (1949–) je adventistickým kazatelem a profesorem Nového zákona. Teologické vzdělání získal na Andrews University (Berrien Springs, Michigan), kde také po dvacet let vyučoval na katedře Nového zákona. Od roku 2007 je děkanem teologické fakulty Loma Linda University v Kalifornii. Z celé řady jeho knih v češtině vyšly např. Evangelium v proměnách času (2005), Pavlovy listy Tesalonickým – církev ve světle druhého příchodu Ježíše Krista (2012) nebo Co Bible říká o konci času? (2014).

ADVENTISTICKÝ
TEOLOGICKÝ INSTITUT